

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt,

hogymint közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

MÉGIS

2026. húsvét

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak,
MÉGIS SZERESD ŐKET!” (Kalkuttai Szent Teréz)

A FELTÁMADT JÉZUS

(A Falakon kívüli Szent Pál-bazilika húsvéti gyertyatartója)

NÉMETH LÁSZLÓ IMRE: A FALAKON KÍVÜLI SZENT PÁL-BAZILIKA HÚSVÉTI GYERTYATARTÓJA

A nagyszombat esti húsvéti vigília szertartás kiemelkedő eseménye a feltámadt Krisztust jelképező húsvéti gyertya meggyújtása a tűzszentelés után, ünnepélyes bevonulása a templomba, gyertyatartóra helyezése a felolvasó (ambo) mellett, és a húsvéti örömeinek (Exsultet).

Rómában, a Szent Pál apostol sírja fölé emelt Falakon kívüli Szent Pál-bazilika különleges látnivalója az oltár jobb oldalán álló monumentális, 5,6 méter magas húsvéti gyertyatartó 1170-ből. A középkori márványfaragók legkiválóbb római mesterei, Nicola d'Angelo és Pietro Vassalletto (+1186) alkotása. A gyertyatartó mérete és művészi kialakítása jól szemlélteti a húsvéti gyertya jelentőségét a vigília szertartásában.

Szent Ágoston (354-430), hippói püspök húsvéti beszédeiben még arról tesz említést, hogy a húsvéti vigília szertartás alatt mécseseket gyújtottak. A IV. századig a keresztények nem gyújtottak ugyanis gyertyát a liturgiában, mert azokat a pogány szertartásokban használták. A húsvéti gyertya használata a liturgiában a pápák évkönyve (Liber Pontificalis) szerint Rómában a görög származású Zosimus pápa (417-418) idejében kezdődött. Használata a római plébániákon terjedt el az V. századtól kezdődően, a pápai liturgiának azonban csak a XI. századot követően lett ré-

sze. Ennek tanúja a Falakon kívüli Szent Pál-bazilika gazdagon faragott húsvéti gyertyatartója, mely az életfáját ábrázolja, szörnyekkel, fantasztikus állatokkal, növénymotívumokkal, állatokkal, Krisztus szenvedésének, halálának, feltámadásának és mennybemenetelének jeleneteivel. Az ikonográfiai program nyolc sorban bontakozik ki, alulról felfelé.

A szenvedéstörténetet és feltámadást ábrázoló három sort a megváltásra szoruló bűnös világ jelképei vezetik be. A lábazon női alakok nyakuknál fogva tartanak szimbolikus állatokat (szfinxek, oroszlánok, kosok), a parázna Babilon metaforikus alakjait a Jelenések könyvének leírása szerint: „Összedőlt, összedőlt a nagy Babilon! Ördögök tanyája lett és minden tisztátalan szellem hajléka, és minden tisztátalan undok madár odúja. Paráznaságának tüzes borából ittak az összes nemzetek. A föld királyai

paráználkodtak vele, a föld kereskedői pedig meggazdagodtak Pazar fényűzéséből” (Jel 17,2-3). A bűnös Babilont a halálon győzelmet arató Krisztusba vetett hit győzte le, ahogy arról Pál apostol ír a Kolosszeiekhez írt levelében: „Megbocsátotta minden bűnünket, a követelményeivel terhünkre szóló adóslevelet pedig eltörölte és a keresztre szögezve megsemmisítette. Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan pellengérré állította őket, és Krisztus által diadalmaskodott rajtuk” (Kol 2,13-15).

Ennek megfelelően a gyertyatartó közepén három sorban látható Krisztus szenvedésének és feltámadásának története, mely ezt a diadalt fejezi ki. Az egyes jelenetek nagy hangsúlyt kapnak. Az első sor ábrázolja Jézus elfogatását, Jézust fegyveresek veszik közre. Mellette két személy azonosít-

ható, a főpap és az áruló Júdás, eltorzult arccal. A következő sorban az óra járásával ellentétes irányban Kai-fás látható a főtanácsban, aki kezében szent könyvet tartva ítéli el Jézust. A harmadik jelenet Jézus kigúnyolása. Jézus trónszéken ül, keze megkötözve. A gúnyt űző katonák a trón két oldalán térdelnek és állnak. A következő sorban Krisztust Pilátus elé vezetik, aki mossa kezeit.

Ezt a keresztre feszítés ábrázolása követi. A két lator keresztje Jézusénál kisebb, Jézus testét ruha fedi, a kereszt mögött áll Mária és János apostol. Az utolsó sorban Jézus sírja mellett a katonák alszanak. A sírből feltámadt Jézus egyik kezében keresztet tart, a másikban kerek ostyát. A sírt őrző katonák alakja összemosódik a mandorlát tartó angyalokéval, amelyben a mennybe ment Jézus jelenik meg teljes méltóságában. A gyertya-

tartó tetején nyolc alak zárja a ciklust, amelyek a gyertyatartó felső karimáját tartják, ahová a húsvéti gyertyát helyezik.

A románkori dekoratív és szimbolikus stílusnak megfelelően díszítő

MENNYEI FORGATÓKÖNYV

A liturgia a Szentírás kiválasztott helyeit többnyire párba állítva olvasgatja velünk. Egy alkalommal Izajás próféta könyvéből azt olvastuk: „Az Úr az eljövendő napokban megdicsőíti majd a Tenger útját, a Jordánon túli vidéket, a pogány nemzetek tartományát. A nép, amely sötétségben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál országának árnyékában laknak, azoknak világosság támad” (Iz 8,23–9,1). Az Evangélium ezután Szent Máté könyvét idézi: „Jézus a tenger melléki Kafarnaumba költözött, Zebulon és Naftáli vidékére. Így beteljesedett Izajás próféta szava: Zebulon és Naftáli

motívumok fejezik ki azt, amit az egyik sorba vésett mondat üzen a gyertyatartóról:

+ Arbor poma gerit. arbor ego lumina gesto. porto libamina, Nuntio gaudia, sed die festo. Surrexit Christus. Nam talia munera pr(ae)sto.

A fa gyümölcsöket terem. Én vagyok a fa, mely fényt terem. És adományokat. Az ünnepeken örömet hirdetek. Krisztus feltámadt, és én nyújtom ezeket az adományokat.

A nagyszombat este meggyújtott húsvéti gyertya templomunkban is hirdesse, hogy a kereszten értünk meghalt Úr Jézus feltámadt, valóban feltámadt!

földje, a tenger menti út a Jordánon túl, a pogányok Galileája, a nép mely sötétségben ült, nagy fényességet látott. Világosság támadt azoknak, akik a halál országában és árnyékában ültek” (Mt 4,13–16).

Ehhez a két szöveghelyhez többnyire azt a magyarázatot halljuk, hogy az Ószövetség prófétái rendre megjövendölték a Messiás eljövételének eseményeit, s Jézus – mintha csak egy forgatókönyvet követett volna – földi útján szinte programszerűen meg is valósította ezeket. Hiszen már első nyilvános fellépése alkalmával is, mikor a Jordán partján János

így szabadkozik: „Nekem van szükségem a te keresztségedre, s te jössz hozzám?“, ő így válaszol: „Hagyd ezt most! Illő, hogy mindent megtegyünk, ami elő van írva” (Mt 3,14).

Barsi Balázs ferences szerzetes azonban ezt éppen fordítva látja: „A kortársak ismerték fel Jézus tetteiben azokat a jeleket, amelyeket a próféták évszázadokkal korábban megjövendöltek. Az Ő küldetése nem volt alárendelve ezeknek a jövendöléseknek, melyek isteni sugalmazás alapján, de emberi elképzelések szerint beszélnek az Isten által készített jövőről. Az Úr Jézus a törvényt és a prófétákat, vagyis mindazt, ami megíratott, felülmúlva a korhoz kötött tartalmat és meghaladva minden emberi elképzelést, várakozást, szuverén módon teljesítette be. Ez a ráismerés olyan tapasztalat, amely felforrósítja a szívet, akár csak az emmauszi tanítványokét.” (Barsi Balázs – Telek Péter Pál: Magasság és Mélység – SzIT Bp., 2025)

A mise után családi-baráti körben hosszan eltűnődtünk. Kinek-kinek a maga élete, megpróbáltatásai, tragédiái is eszébe jutottak. Kételyei és megtérései. Hogy is volt az emmauszi tanítványokkal? Kleofás és társa le-történ ballag Jeruzsálemből hazafelé. A Názáretit megfeszítették – odavesztett hát mindaz, amit az elmúlt években tőle reméltek. S akkor melléjük szegődik egy ismeretlen, akinek olyan jólesően kiöntik a szívüket. Ő pedig feleletül „Mózesen kezdve va-

lamennyi prófétánál megmagyarázza, ami az írásokban Őróla szól” (Lk 24,13-27). Avagy Fülöp és az etióp udvarnok esete! Az etióp királynő fő-kincstárosa imádkozni jött Jeruzsálembé, s most éppen hazafelé tart. Kocsijában útközben az Írást olvassa, Izajás könyvét: „Akár csak a juhot, úgy vitték leölni s miként a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta szólásra ajkát”. Nem érti, kiről van itt szó, mit jelent ez a félelmetes és rejtélyes allegória. De „Fülöp beszélni kezd, és ebből az Írásból kiindulva hirdette neki Jézust” (ApCsel 8,26-36). A kor embere valóban sziklaszilárdan hitt az Írásoknak. Számukra azoknak minden szava, minden betűje az Úr szent cselekedete volt. Nekünk, mai embereknek viszont észjárásunk, tapasztalatunk, logikánk azt súgja, hogy a szent iratok is „isteni sugalmazás alapján, de emberi elképzelések szerint” születtek, még a szemtanú Máté és a mindennek utánajáró Lukács evangéliuma is. Hiszen ez nem is lehetett másként. Hol volt még akkor Kopernikusz és Einstein? Ám azt is hisszük, hogy Jézust mindez nem kötötte, ő valóban szuverén volt még emberi testben, még kora társadalmának tagjaként is. Mert „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké” (Zsid 13,8).

De milyen érdekes a liturgia logikája! A következő vasárnapon az evangélium mintegy ennek folytatásaként a hegyi beszédről, a nyolc boldogságról szól (Mt 5,1-12a). Arról a fejezetről, amit olyan sokszor idé-

zünk, s ami mégis annyi titkot rejt. Barsi Balázs könyve következő oldalán erről is tud meglepő értelmezéssel szolgálni. „Jézus nem evilági jutalmat és boldogságot ígér, mint más világ-megváltók, ugyanakkor nem is tolja ki a jutalmazás és boldogság idejét a túlvilágra. Nem azt mondja, hogy boldogok lesztek, hanem hogy boldogok vagytok, itt és most, a szenvedések és üldöztetések közepette. A nyolc boldogság valójában egyetlen egy: a Krisztushoz való tartozás boldogsága bármilyen életállapotban, mindenféle helyzetben. Csak el kell határoznunk, igent kell rá mondanunk, s ez a boldogság már most osztályrészünk lehet, és nem veheti el tőlünk senki, soha. Urunk Jézus! Te magad vagy az Isten országa, a lélekben szegények minden mást felülmúló gazdagsága.” (Barsi B. i.m.)

„Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod” – imádkozzuk a Miatyánkban. De vajon így is gondoljuk, így értelmezzük-e? Káldi György szövegével Mária is szinte szó szerint ugyanígy válaszol az őt üdvözlő angyalnak: „Legyen nekem a te igéd szerint!” (Lk 1,38). Sajnos a mai nyelvezetre törekvő újabb fordítás ezt így fogalmazza: „Teljesedjenek hát be rajtam szavaid.” Az „ige” helyett „szó”. A lexikon szerint pedig az „ige cselekvést jelentő szó”. Káldi György igé-je pedig éppen az! Az isteni cselekvést, a Fiú megtestesítését jelentő

szó! S hogy okfejtésünk még meggyőzőbb legyen, vessük ezt össze Szent János evangéliumának gyönyörű prefációjával az Igéről, amely kezdetben Istennél volt, és amelyben az élet volt (Jn 1,1-4), és akkor valóban bebizonyosodik, hogy amit Jézus a farizeusoknak mondott, az minden idők minden emberére igaz. „Az isten országa nem jön el szembetűnő módon. Nem lehet azt mondani: Nézzetek, itt van, vagy amott. Mert az Isten országa közöttetek van” (Lk 17,21).

Istent keresve tehát valójában mindig ezt keressük, ezt kutatjuk: itt, miközöttünk hol is van az Isten országa? Nagyböjt kezdetén Barsi Balázs így imádkozik: „Add kegyelmedet, hogy hogy ne magunkra, hanem Rád figyeljünk, és lelkünk pusztaságába kivonulva engedjük, hogy szívünkre beszéljen és átöleljen bennünket a Te szereteted.” (Barsi B. i.m.) Teremtmények vagyunk, gyarlók és esendők, gyengék és betegek, fájdalokkal teli. De mindez nem lehet másként, mert az ellentmondana a teremtés és az élet törvényeinek: minden élet elmúlik egyszer, s az elmúlás szükség-szerűen fáj. Ám létünknek van egy másik oldala is: ez az a nagy fényesség, amiről az írások is szólnak. Ha Isten országa itt van miközöttünk, beteljesedik Izajás próféta jóslata (Iz 7,14): „Immanuel – velünk az Isten.”

Molnár László Aurél

SZEMÉLYES TALÁLKOZÁS JÉZUSSAL

Tavaly februárban kezdődött. Budajenői testvéreink kerestek meg bennünket azzal az ötlettel, hogy jó lenne Gábor atya – akkor még 5 – településének mindegyikén valamelyik hétköznapi szentségimádást tartani. Ez már nem az első megkeresés volt, korábban nem láttuk megvalósíthatónak az ötletet. De úgy tűnik, mindennek megvan maga ideje. És lám, megvalósult régi álmom: hogy legalább a hét egy napján egész nap nyitva legyen a templom, mégpedig nem is akárhogyan. Bárki betérhet azóta péntekenként, és a kitett oltáriszentség jelenlétében imádkozhat. Hamar összeállt a csapat, hiszen az oltáriszentséget nem hagyhatjuk egyedül. 12 ember azóta hétről hétre egy-egy óra szentségimádást vállal. Egyikük az évforduló környékén felhívott, és elmondta, hogy bár kicsit bátortalanul vállalkozott a rendszeres „örzésre” először, ezalatt az egy év alatt a pénteki szentségimádási óra életének részévé vált. A többieket is megkérdeztem ennek kapcsán, és két gyönyörű tanúságtétel érkezett, melyeket a tanúságtevők egyetértésével ezúton közlések.

„A szentségimádásra azért jelentkeztem, mert szeretek a templom csendjében egyedül lenni, együtt lenni a Jóistennel. Nem volt egyértelmű számomra, hogy mit takar az együttlét az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztussal. Mit tudok tenni, mit kell csinálnom a rám bízott óra alatt? Ol-

vastam, igyekeztem tájékozódni, és a megnyugtató válasz az lett a kérdéseimre, hogy semmi különös nem kell tennem. Szeretettel belépek a templomba, együtt vagyok Krisztussal. Csendben elmondom, hogy milyen állapotban, milyen gondolatokkal érkeztem. Magamban imádkozok, olykor énekelek, és jó érzéssel tölt el, hogy abban az órában rám van bízva az Oltáriszentség, én őrizhetem. Örülök, ha mások is épp akkor térnek be a templomba, így a csendben együtt vagyunk, és biztos, hogy Jézus szeretettel figyel minket.

Ajándéknak élem meg, amikor ezeken az alkalmakon a gondolataimra választ kapok. Előfordultak élethelyzetek, tanácsalanságok, bosszúságok, amikkel érkeztem, és amikkel kapcsolatban megnyugvással távoztam. A leginkább felemelő számomra, amikor képes vagyok ráhagyatkozni Istenre, a szeretetére: előfordul, hogy így az előbb említett válaszok adódnak, és van, amikor úgy indulok haza, hogy jólesett imádkozni, gondolkodni, eredmények kényszere nélkül.

Mindig jólesik készülni a templomban töltött órára, hallgatni a csendes templomban a halk zajokat. Az életem és a pénteki napjaim részévé vált a szentségimádás.

A 2025-ös év vége óta lelkipásztori segítőként is jelen lehetek, és szép szolgálati lehetőség, amikor a szentség kihelyezésében vagy a szentségeltételben segédkezhetek.”

„A Szentségimádás találkozás Krisztussal. Valódi találkozás. Misztikus, mégis igazi. Jézus ott van, ott ül, ott vár. Szerintem nem kell túlgondolni, túlmisztifikálni, túlteologizálni. Jézus egyszerű. Egyszerűen azt kell elfogadni, hogy Ő van ott. Lehet vele beszélgetni, mint ahogy beszélgetnél vele egy teázás során a nappaliban. És én úgy gondolom, Ő is ezt szeretné. Teát képzelve a kezünkbe beszélgetni vele, egy olyan baráttal, akinek mindent elmondhatsz, aki nem nevet ki, és akiről tudod, hogy így vagy úgy, de segíteni fog. Hisz Ő Isten, Ő mindenre képes, Ő embereket támasztott fel a halálból. És ha figyelsz, még a hangját is meghallod. A templomban ilyenkor az Úr Krisztus tart találkozót magával. És igen, nem olyan emberként jössz onnan ki, ahogy bementél. A Valóságos Krisztussal vagy. Ha az egész időt végigalszod is, Krisztussal tetted.

A minap álmomban vendégségben jártam. Jézusnál.

Mikor megérkeztem otthonába, ismerősnek tűnt, lassan eszméltem rá: a templomban vagyok.

Amikor beléptem, kedvesen megszólított:

„Örülök, hogy elfogadtad a meghívásom! Kerülj beljebb! Hadd segítsek pár dologban, hogy itthon érezd magad és mindkettőnknek – neked mint vendégnek, nekem mint vendéglátónak - örömet okozzon az együtt töl-

Nekem egyszerűen felfoghatatlan dolog, hogy azzal lehetek, aki képes volt a kereszttáldozatra értem. És még mindig kész segíteni. És meg is teszi. Sok mindent vittem elé eddig is, sok mindenre vártam a választ, és beszélgetünk, magyaráz, megold, segít. Még nevet is. Szerintem az egyik legnagyobb kegyelmi ajándéka Krisztusnak, hogy ilyen formában is velünk tud lenni.”

Köszönjük szépen, kedves testvéreink!

Szeretettel biztatok mindenkit, hogy péntekenként, ha csak pár perc is, lépjen be a templomba! Érdeemes!

Ha pedig valaki indíttatást érez arra, hogy rendszeres szentségőrzést vállaljon, kérem, jelezze nekem!

Schumicky Ildikó

ÁLOM

tött idő! Ne lepődj meg, meghívásom személy szerint neked szólt, neked szól és hidd el, csak rád fogok figyelni, míg együtt vagyunk! Ezzel együtt, mint látod, házam tágas és sokakat befogad. Hidd el, mindenkivel személyesen töltöm az itt tartózkodása alatt az időt!

Azért, hogy ez az alkalom meghitt legyen és megkaphasd mindazokat az ajándékokat, kegyelmeket, amikben részesülhetsz, kérlek vegyél figyelembe pár dolgot!

Feltétel nélkül elfogadlak és szeretlek! Segíts, hogy ne csak tőlem, hanem egymástól is kaphassatok ajándékot, amíg a vendégeim vagytok!

Minden otthonban vannak szokások, ezek olykor eltérnek a sajátjainktól.

Itt - lévén az együtt töltött, szentségeknek és kegyelmeknek szánt behatárolható időtartam áll rendelkezésre - fontos, hogy tekintettel legyünk egymásra!

Látod, pár lépést tettünk csak és máris a Szentélyben vagyunk. A csend itt külön ajándék, hogy meghalljuk egymás szavát. Hallod? Ez a szívverésed.

Nézd csak, szinte mindenki megérkezett és pillanatokon belül kezdődik a szertartás. Akik később érnek, természetesen ugyanolyan szívesen látott vendégek, mint te! Ők figyelnek, hogy akkor keressenek helyet, amikor énekszó hangzik.

Elöl többnyire az idősebb testvérek ülnek. Jobban látják és hallják mindazt, ami a szertartás alatt történik és áldozásnál egyszerűbb elérniük hozzám.

Mindegy, hol ülsz vagy állsz, veled vagyok. A szertartás vezetőjének azért jólesik, ha ezt a bensőséges ünnepet közel egymáshoz - testben és lélekben - töltitek.

A családok szétszórta helyezkednek el. Tudtad, hogy az összes ülőhely, a karzat, mind a Szentélyben

van? Ezt fontos tudnod, hisz itt vagyunk a legközelebb egymáshoz.

Praktikusan azok a családok, ahol kisgyermekesek vannak, a külön számukra kialakított helyeken vesznek részt a szertartáson. Ez senkire nézve nem kötelező természetesen. A korábban említett egymás felé fordulás, amivel egymást segítitek, ösztönözhet arra, hogy hangos, szaladgáló, játszódozó gyermekkel lehetőség szerint nem vonod el mások figyelmét rólam. Igen, látom! A karzat kényelmes és látszólag félreeső hely! Kérlek vedd figyelembe, hogy ott szolgálatot tesznek! Még ha nincsenek is sokan, fel-emelő ajándék, ha megszólal a kórus. Hidd el, zavaró, ha ott akár te, akár gyermeked vagy unokád folyamatosan mozog, járkál. Nem beszélve arról, hogy amikor egy gyermek felhatalmazást a karzat széles korlátjára, az összes édesanya, nagymama, aki látja menten készenléti helyzetbe kapcsol. Pedig nagyon szeretem, amikor teljes odaadással zenélnek, énekelnek.

Igen, tudom! Háromnegyed vagy egy egész óra sok egy gyermeknek – gyakran egy felnőttnek is. Gondolj csak bele, ez az idő fókuszáltnan rólad és rólam szól. Ezt te is megtanultad, és gyermeked, unokád is meg fogja tanulni. Fontos, hogy milyen mintát lát! Ha azt látja, hogy te járkálsz, hogy felszínesen vagy jelen, nem azt fogja megtanulni és megszokni, hogy teljesen jelen legyen, hanem azt, hogy eljön, itt van és hazamegy. Segíts kérlek! Elsősorban saját magadnak: Le-

gyél itt, legyél velem teljesen! Segíts a családnak: Engedd, hogy itt kettesben lehessenek velem! Gyermekednek, unokádnak mutass jó példát, mert csak annyira lesz fegyelmezett és odaadó, amennyire téged hitelesen annak lát! Segíts testvérednek: Adj neki helyet magad mellett, és ahogy elvárod tőle, hogy nem zavar, amíg velem vagy, úgy te is igyekezz megfelelni ennek a kimondatlan elvárásnak! Segíts nekem: Fordulj felém és engedd, hogy minél közelebb kerülhessünk egymáshoz!

Azután csend lett. Illetve nem csend lett, hanem bennem csendes-

dett el minden. Még, ha szaladgált is egy-egy gyermek vagy beszélgettek mögöttem, mindez nem törte meg ezt a belső csendet. Tudtam, hogy Jézus mindnyájunk vendéglátója, és nem tesz különbséget, nem ítél. Amit én kapok, megkaphatja más is, amit én tanulok, megtanulhatja más is. Ki vagyok én, hogy ítélek...? Megteszem, amit másokért, magamért és elsősorban Jézusért tennem kell, tennem lehet! A többit azokra a vendégekre bízom, akik egyidőben, egy helyen szintén vendégségben vannak Jézusnál.

/M. N. I. N./

MEGSZÓLALT AZ ÚJ ORGONA

Már a templom tervezési időszakában felmerült a gondolat, hogy az új templomba kellene egy igazi jó orgona. Hagyományos sípos orgonára kaptunk egy árajánlatot, amit azonnal el is vetettünk, olyan horribilis volt. Ezenkívül Spányi Antal püspök atya ellenezte sípos orgona építését, ahogyan közölünk is többen, mert annak nemcsak a megépítése, hanem a fenntartása is sokba kerül. Ezek után kántorunk, Dóri is támogatta egy professzionális elektromos orgona beszerzését, amelynek ára töredéke egy síposnak, a hangzása pedig megfelelő hangszeres esetén szinte egyenértékű az- zal. Többen el is mentünk meghallgatni a Szent Mihály templomba egy ilyen teszt orgonát. Mindenkinek tetszett. A templom beton váza már állott, amikor ezt az orgonát kihozták Pátyra is. A zeneszer- szám a helyszínen is jól vizsgázott.

Rendkívül kedvező ajánlatot is kaptunk: 20 millió helyett 5 millió forintért megkaphattuk volna ezt a rendkívüli elektronikus orgonát. A csábítás nagy volt, de ellenálltunk, hiszen minden fillér a templom folytatásához kellett. Arra gondoltunk, hogy lesz majd az életben még biztos hasonló jó ajánlat.

A templomba beköltöztünk, elkezdődött a belsőépítészeti kivitelezés, és ekkor újra felmerült az orgona kérdése. Ekkor érkezett egy 25 milliós ajánlat Takács Péter pannonhalmi orgonaépítő mestertől sípos orgonára. Rajtam kívül ezt az ajánlatot mindenki megszavazta, és a legnagyobb csodálkozásomra Spányi Antal püspök atya is jóváhagyta. A fent említett okok miatt nem értettem egyet a sípos orgonával. Így én ebből a projektből kimaradtam, mások fogtak bele.

De mint templomatya időnként érdeklődtem: mikor lesz kész az orgona? Teltek az évek, és nem volt orgona.

Egyszer csak megkeresett Gábor atya, hogy segítenék-e átvenni az orgona projektet. Az történt, hogy az orgonaépítőnek bizalmat szavazva szinte a teljes árat már kifizették, és az orgona sehogy sem áll. Igent mondtam azzal a feltétellel, hogy nem szól bele senki, hogyan valósítom meg. Szerencsémre akkoriban költözött Pátyra Katona Máté, aki nemcsak informatikus, hanem kántor és karnagy is, sőt képes sípos orgona karbantartására is. Felajánlotta a segítségét az orgonaépítéssel kapcsolatban, amiért nagyon hálás vagyok, mert – mint utóbb kiderült - az ő szakmai tudása nélkül nem sokra mentem volna. Takács Péterrel az ismerkedést azzal kezdtem, hogy többedmagammal (Istvánnal, Dórral és Mátéval) lementünk Pannonhalmára.

Eléggé hideg volt a fogadtatás, mert kiderült, hogy a kifizetések ellenére szinte semmi sem készült még el. A mester megmutatta a terveket, ami lenyűgöző volt, és azt is mutatta, milyen bonyolult egy ilyen szerkezet.

Sikerült megértetni vele, hogy nem tönkretenni akarjuk, hanem szeretnénk, ha elkészülne az orgona. Tisztában voltam azzal, hogy egy megélhetésért küzdő embertől az elköltött pénzeket nem fogjuk visszakapni, ezért türelemmel, lépésről lépésre kell haladni. Ettől kezdve sokáig hetente jártam le a pannonhalmi műhelybe megnézni, hogy haladt az előző héten a megígért feladattal, mi lesz a következő lépés, és lassan kezdtem meg-

érteni, hogyan áll össze egy orgona. Az elején abban állapodtunk meg, hogy sem fényképet, sem hangfelvételt nem készíthetek, nehogy lekoppintsam a mester szabadalmát, és elkezdjek ilyeneket gyártani. (Talán túl sokat gondolt rólam?!) Hamarosan azonban szinte baráti viszony alakult ki köztünk, és mindent felvehettem, lefényképezhettem, és kezdtem megérteni az orgona lelkét is. Kb. két évvel ezelőtt a 11 regiszterből 9 meg is szólt egy ideiglenes billentyűzettel, ideiglenes elektromágneses síp megszólaltatással. Örültünk már ennek is nagyon. Máté, ha lehetőséget kapott, már ezen játszott többször az ünnepeken.

Emellett Máténak köszönhetően kölcsönkaptunk egy régebbi, de hasonló elektronikus orgonát, mint amit korábban szerettünk volna, s amin nagyon könnyű játszani egy síposhoz képest. Ezért nem volt olyan sürgős a befejezés, mert a régi harmónium helyett lett egy minőségi hangszerünk.

Sajnos a mester újabb és újabb határidőket nem tartott be különböző érthető családi okokból, így továbbra is csúszott a befejezés.

Már kezdtem én is elveszíteni a reményt, hogy valaha kész lesz-e egyáltalán, ezért - felkészülve a legrosszabbra is - Mátéval körülnéztünk az országban, van-e valaki, aki be tudná fejezni ezt az orgonát. Megnéztük mindenkinek a műhelyét és a legutóbbi referenciáit is, így választottuk ki az egyik céget, akinek emberei el is jöttek, és megnézték a félkész orgonát. Első ránézésre - attól függően, hogy a terveket megkapják-e vagy

sem - 5-10 millió forintra becsülték a befejezés költségét, és azt mondták, hogy be tudják fejezni.

Ez fontos volt számunkra, mert ez egy újabb eszköz volt a kezünkben. A tavalyi év vége volt az utolsó határidő. Elő volt készítve a jogi procedúra arra az esetre, ha az orgona nem lesz kész, de tudtuk, hogy pénzt nemigen láthatunk majd belőle ebben az esetben sem.

Mivel valamiből meg kellett élnie, a mesternek más munkát is kellett vállalnia, és emellett kevés ideje maradt az orgonánk építésre. De szerencsénkre a munkahelye megszűnt decemberben, ezért végre teljes erővel neki tudott látni a befejezésnek. Így vált lehetségessé, hogy 2026 húsvétján megszólalhasson az elkészült az orgona. Március 31-re megszólalt mindkét billentyűzet, a pedálok is, és remélhetőleg húsvétra a díszítések is elkészülnek.

Sokszor éjfélig dolgozott a mester a templomban az orgonán, jöttek a gyermekei is segíteni, mert sok olyan munkafázis volt, amihez két ember kellett. Mára ez az orgona az én szívemhez is hozzá-nőtt, az orgonával együtt az én ismeretem is nőtt, hogy mennyi apróságból tevődik össze egy ilyen hangszer. Ez a hangszer

akkor lesz igazi, ha használói megismerik és azonosulnak vele. Szükség van egy folyamatos finom hangolásra. A teljesen elkészült orgonát Máté egy orgonaművész ismerőse fogja átvenni, aki meg tudja ítélni, hogy minden úgy működik-e, ahogyan annak működnie kell. 873 síp, 11 regiszter, két billentyűzet. Ennek a sok mindennek rengeteg variánsát kell letesztelni.

Mára Péterrel és Mátéval egy baráti csapatot alkotunk, tudunk tréfálkozni a korábbi nehézségeken, és csodáljuk és szeretjük ezt a hangszert, amelyet reméljük, Spányi Antal püspök atya hamarosan megáldhat mindannyiunk örömeire. Takács Péter állítása szerint ez az utolsó orgonája, amit épített. Köszönjük neki a nehézségek ellenére.

2018-ban lett a szerződés aláírva, és 2026-ban, 8 évvel később lett kész az orgona. Jó munkához idő kell! Ha "elkapkodtuk" volna, akkor az eredeti ajánlat szerinti 9 regiszterünk lenne, így most 2 regiszterrel többet kaptunk kárpótlásul a késedelemért.

Istennek legyen hála, hogy elkészült!

Szepe

AZ ÉLET ÜZENETE

„Mert Atyámnak az az akarata, hogy mindenki, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen, s feltámasszam az utolsó napon.” (Jn 6,40)

Mit üzen a húsvét? Az életet, a bűn és a halál feletti győzelmet, ami természetesen nem korlátozódik vasárnapra és hétfőre. A nagyhét eseményei formálják azzá a húsvétot, ami: a kereszténység legnagyobb ünnepe.

A kovásztalan kenyér, az egyiptomi kivonulás, a bűn eltörlése, a megváltás, maga az élet: ezek a szavak, események sokkal több üzenetet hordoznak, mint gondolnánk. Természetesen el kell csendesedni, imádkozni, figyelni Isten halk hangjára, mert csak akkor értjük meg a lényegét, és érinti meg szívünket, lelkünket húsvét üzenete, ami nem egy tavaszünnepe! Mi a karitás „soraiban” igyekszünk ezt tenni: az élelmiszerek kiosztásánál nem pusztán egy nagy csomag „finomságot” adunk át, hanem személyes jelenlétünkkel, biztató szavainkkal próbáljuk becsempészni a lelkekbe Isten jelenlétének érzését.

A nagyhetet megelőző napokban élelmiszert gyűjtöttünk a szerény körülmények között élőknek: családosoknak, magányosan élőknek, fiataloknak, idősebbeknek. Szortírozással, csomagolással és az eljuttatással telt az ünnep előtti hét, de még a nagyhét elején is osztottunk.

A kedves testvéreknek köszönhetően 200 kg élelmiszert kaptunk 100 000 Ft összegben. Érkezett pénzbeli és tárgyi adomány is, így segítettünk életkörülményei javításában egy fogyatékkal élő fiatal lánynak, tartós használati cikkek is célba jutottak, újszülöttek és kisgyermek számára felajánlott eszközöket, ruhákat is eljuttattunk családoknak.

A kovászdás pékáruk osztása folyamatos! A péktermékek választéka bővült egy élelmiszerlánc termékeinek felajánlásával.

A központi karitástól Székesfehérvárról igényeltünk 30-30 db konzerv kukoricát és csicsereborsót, valamint 2 család részére vetőmagcsomagot. Nagyon sok liszt adományt kaptunk, ezeket olyan családok kapták, akik szívesen fogadták, édesanyák, nagymamák, akik sütnek. Sajnos a zacskós rizst és a lisztet nem mindenki fogadja el. Sokan csak előfőzött rizst készítenek, egyre kevesebben sütnek. Igyekszünk mindig figyelembe venni az igényeket, hogy az érintettek olyan adományt kapjanak, amit fel is használnak, nem pedig a kukába dobnak. Ez kicsit erősen hangzik, de sajnos ez a tapasztalatunk.

Továbbra is várjuk szíves felajánlásait, és a karitás soraiba is várjuk a jelentkezőket.

E kedves idézettel kíván karitászcsoportunk áldott, kegyelemteljes húsvétot, szívbeli békességet mindenki számára!

**„Eljött a drága ünnep
Nagy napja mennynek, földnek.
Ma múltam gyász és bánat:
A Megváltó feltámadt!”**

(Gerzsenyi Sándor)

Hájas Ágnes, karitás önkéntes

A SZENTJÁNOSBOGÁR KÖZÖSSÉGRŐL RÖVIDEN

A Szentjánosbogár egy **keresztény katolikus Szent Ignác-i lelkesgű közösség**, ami mára országos méretűvé nőtte ki magát. Közhasznú egyesület formájában működik, a jezsuita rend támogatásával.

Létrejött az 1990-es évek elejére nyúlik vissza, mikor keresztény szülők egy csoportja Dunakeszin klubot hozott létre gyermekeik számára azzal a céllal, hogy a keresztény értékrendet közösségben tanulják és tapasztalják meg. Ebbe kapcsolódott be Sajgó Szabolcs jezsuita atya, aki felkarolta a közösséget.

A név ötletét Sík Sándor egy verséből merítették:

*„Az Isten küld, testvéreim tinéktek,
hogy sugarai eleven tüzét,
amik arcáról a szívembe égtek,
sugározzam csendesen szerteszt
a testvéreknek, kik az éjben járnak.
Az Isten küldött, szentjánosbogárnak.”*

Minden évben több gyerek- és kamasztábort, ifjúsági tábort tartunk, emellett van még a felnőtt vezetők és a családos Bogarak tábora.

Közösségünk tagjai évközben több esemény alkalmával találkoznak. Mindezek megszervezése a Szentjánosbogár Iroda és a Bogárvezetők közös feladata. Fontos alap, hogy az Iroda koordinátorain kívül a közösségben mindenki önkéntes alapon, ingyen végzi a vállalt feladatait, az „ingyen kaptatok, ingyen adjátok” evangéliumi elv

szerint. Szeretnénk úgy világítani a világ sötétségében, mint a szentjánosbogarak – ez a nevünk értelmezése.

A „**Bogárpedagógia**” alapja a játék és annak különböző feldolgozási módjai. Gyűjtjük és fejlesztjük a játékokat, könyv formájában meg is jelentettük ezeket, hasonlóképpen, mint az énekeket, amelyek fontos részét képezik minden eseményünknek.

Legfontosabb törekvésünk, amelyet a saját életünkben és a gyerekekkel való kapcsolatainkban előtérbe helyezünk – a **mindennapi kereszténység**. A közösségben, személyes szeretetkapcsolatokban megélt ígérete Isten Országának.

Lelki Napok, avagy a táborok

Minden év július első hetében öt magyarországi helyszínen, helyenként átlagosan 80 résztvevővel megtartjuk 6 napos **nyári lelki napjainkat gyerekeknek** (10-14 év) és **kamaszoknak** (14-16 év) korosztályok szerinti témákkal és programokkal. A gyerekek a település **befogadó családjainál** laknak, akik ezáltal a tábor eseményeiről folyamatosan értesülnek. Hívjuk őket a mindennapi napzárásokra és szentmisekre (főleg egy különösen ünnepélyes, köszönetképp bemutatott, missziós misére), a csoportok szereplésére és a tábortűzre. A táboroknak minden évben más-más témája van, részben ez adja a tábor lelki tartalmát és karakterét.

Mi a célunk?

Az, hogy a gyerekek és fiatalok saját élményeiken keresztül megtapasztalják, milyen keresztény módon egymást tisztelve, elfogadva és szeretve élni; az, hogy biztos támaszt adó közösséget és közösségi élményt szerezzenek, hitükben megerősödjenek, szabadidejüket tartalmasan, közösségben töltsék.

A tapasztalatok szerint a tábor révén nemcsak a résztvevők, hanem a befogadó közösség, település is gazdagodik.

Az idén nyáron június 28. és július 3. között Pátyon is lesz Szentjánosbogár tábor – kb. 80, az ország legkülönbözőbb részeiből érkező 10-16 éves korú gyermeknek.

SZÁLLÁSADÁS

A gyerekek elszállásolását házaknál szeretnénk megoldani, mint eddig minden Szentjánosbogár Lelki Napok alkalmával.

A szállásadóktól a következőket kérnénk:

- legalább két gyermeket fogadjanak be;
- az öt éjszakára biztosítsanak szállást nekik (- hálózsákat és polifoamot hoznak magukkal, tehát ágy és ágynemű nem feltétlenül szükséges);
- az öt napon át szerény reggelit és vacsorát adjanak a gyerekeknek.

A gyerekek egész napos foglalkozáson vesznek részt, reggel (7 és 8 között) elmennek a csoportjukhoz, és általában este 7 óra után térnek haza. A jelentkező családok részletes programot kapnak

június közepéig. A helyi közösség felé több programpont is nyitott lesz.

Örömmel vesszük, ha a településen lakó 10-16 éves gyermekek is csatlakoznak a Lelki Napokra. **A szállásadók gyermekei, rokonai a tábor részvételi díjából 50% kedvezményt igényelhetnek.** (Ez a kedvezményes ár várhatóan 16.000 forint körül alakul majd.)

A szállásadói szándékot az alábbi elérhetőségeken lehet jelezni a helyi szervezőknél, Szbellédi Áronnál és Labos Jánosnál:

szentjanosbogar.paty@gmail.com
+36 30 837 1383 vagy személyesen a vasárnap reggeli pátyi szentmisék után.

A jelentkezés véglegesítéséhez egyszerű adatok megadása (név, lakcím, email, telefon) és egy aláírás szükséges. Aláírásával a szállásadó hozzájárul ahhoz, hogy adatait a Szentjánosbogár Közhasznú Egyesület a Szentjánosbogár Lelki Napok megszervezése céljából a tábor időpontját követő három évig megőrizze, valamint önkéntes megállapodás céljából felhasználja. Ezt személyesen a helyi szervezőknél lehet megtenni a szentmisék után, vagy előzetes egyeztetést követően más helyszínen. Ezt elég külön megtenni, a szállásadói szándék jelzésétől függetlenül.

További információ a közösségről: <https://szentjanosbogar.hu/>

A résztvevő gyermekek számára a jelentkezési lap májusban lesz elérhető a weboldalon.

A LITURGIÁK RENDJE A NAGYHÉTEN ÉS HÚSVÉTKOR

ÁPRILIS 2. Nagycsütörtök

18:00 ünnepi szentmise

az utolsó vacsora emlékére

ÁPRILIS 3. Nagypéntek

15:00 keresztút

18:00 ünnepi istentisztelet

*énekelt passiótörténettel és
kereszthódolattal*

ÁPRILIS 4. Nagyszombat

20:00 ünnepi vigília szentmise

feltámadási körmenettel

ÁPRILIS 5. Húsvétvasárnap

10:30 ünnepi szentmise

ételszenteléssel

ÁPRILIS 6. Húsvéthétfő

10:30 szentmise

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen
terjesztett időszak kiadványa.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**

(judit@remenyicsalad.hu)

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen
közlünk

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu

**Nemzeti
Együttműködési
Alap**

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.